

truet på anden vis, bl.a hvis man ved at bekæmpe misbrug over for bestemte skoler i virkeligheden kommer til at begrænse friheden for andre, som er helt uskyldige.

Dette lovforslag vedrører specielt Tvindkoncernen, og selvfølgelig er det uacceptabelt, at lovgivningen om frie skoler er blevet misbrugt af koncerner og koncernlignende foretagender til økonomisk at understøtte andre formål end det umiddelbare formål. Det er klart, at i det omfang der sker misbrug af offentlige midler, skal der gribes ind. Er der tale om groft misbrug, hvor det er beviseligt, at pengene bruges til andre formål, skal pengene selvfølgelig tilbagebetales og tilskuddene stoppes.

Hvis det samtidig også kan bevises, at der er tale om, at vi ikke har at gøre med skoler, der har den selvstændighed, der kræves i den gældende lovgivning, så må man også kunne trække tilsagn om skolens oprettelse tilbage.

Men det må ikke forhindre, at mennesker i fremtiden kan oprette nye skoler, selvstændige skoler. Og det er derfor efter vores opfattelse helt urimeligt, at man vil forhindre mennesker i en 2-årig periode at oprette nye skoler. Bare fordi de altså nu ikke har indsendt ansøgning i tide, så kan de ikke starte den 1. august 1997. Der er en række eksempler på sådanne skoler, så megen forberedelse, der kommer i klemme.

Det har været fremme, at ministeren med lovindgrebet har villet sikre politisk opbakning i stedet for at kunne gennemføre det administrativt. Det er vi uforstående over for, og det er vi altså, som det er fremgået tidligere, også meget, meget betænkelige ved, og så er det endda sagt på jysk.

Vi har tidligere over for undervisningsministeren tilkendegivet, at vi støttede ham i de indgreb, som ministeren ville finde på, men det er under alle omstændigheder selvfølgelig ministerens ansvar. Konkret indgreb er ministerens ansvar, men den politiske opbakning har vi også tidligere tilkendegivet.

Vi har foreslået, at det kunne ske ved, at man havde en forespørgselsdebat her i Folketinget, hvor man altså principielt forholdt sig til problemstillingen, hvorved der var mulighed for, at ministeren administrativt kunne handle. Og vi har endnu ikke, heller ikke under denne debat, fået argumenter for, at det, som man siger, man vil gennemføre med loven, ikke kan gennemføres administrativt.

Dermed ikke være sagt, at det, der står i loven med hensyn til at stoppe en række skoler, er rig-

tigt, for vi ved det ikke. Jeg har ikke disse kasser, som man har i Undervisningsministeriet, som kan bevise det, og jeg håber ikke, at det er det Dyrlandske bevis, man har tænkt sig at anvende i Undervisningsministeriet. Det tror jeg heller ikke på, at der er risiko for. Men vi har ikke beviset, og derfor er det ministeren, der må have ansvaret, men vi kan give en politisk tilkendegivelse om, at vi mener, at lov er lov, og lov skal selvfølgelig holdes, og misbrug skal ikke accepteres.

Uanset at vi altså i dag har fået et svar fra Justitsministeriets side, hvor man siger, at det, man sagde, allerede da lovforslaget blev fremlagt, er i orden, er vi ikke af den opfattelse, at det er i orden. Og derfor har vi altså også valgt at få vores egen juridiske vurdering af det, og vi mener, vi har fremskaffet nogle af de ypperste inden for den juridiske verden på dette område til at give os et råd, men som jeg sagde før til hr. Frank Dahlgaard med formandens brev til mig in mente: Det er vores ansvar at vurdere, om det her er lovmedholdeligt eller det ikke er det.

Til sidst vil jeg sige, at vi som sagt beklager meget, at regeringen ikke har valgt den administrative vej og sikret politisk opbakning. Derfor mener vi, man må sige, at hvis regeringen ikke hører efter de advarsler, som er kommet i lang tid fra juridiske eksperter side også her i Folketinget, så risikerer man, at denne sag giver anledning til, at man bagefter kan sige: Var det nu under fuld retsbeskyttelse for de mennesker, det drejer sig om?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Frank Dahlgaard spurgte: Sig mig engang, er det Tvind, eller er det Folketinget, som har overtrådt loven? Jeg tror godt, hr. Frank Dahlgaard ved, at hele Folketinget – jeg mener alle, som overhovedet har haft ordet – har sagt utvetydigt, at misbruget skal stoppes. Det er da ikke det, det handler om.

Hr. Frank Dahlgaard sagde også: Det her er en usædvanlig sag, og derfor skal der bruges usædvanlige midler. Den her sag svarer til, at man, da man konstaterede et årelangt misbrug i det sociale boligselskab Lejerbo, skulle have fremsat et lovforslag gående ud på at fratage støtten til Lejerbo. Det er der vel ingen, der kunne forestille sig. Det gjorde man heller ikke.

Men det er det, man gør her. Og så usædvanlig er den her sag ikke. Den er så usædvanlig, fordi det har fået lov at fortsætte i 20 år, og jeg er